

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

"Štefana, ostani trdna v veri, močna v boju zoper sovražnike svete vere, zvesta v ljubezni do Jezusa. Spominjaj se tega."

"Spominjala se bom, duhovni oče."

Nato se je sklonila, poljubila mu je roko, isto so storili otroci, potem pa se je mimo in spodobno z njimi vred vrnila nazaj v hišo.

Stotnik je pustil, da je moštvo stalo, dokler je Štefana stala v njegov sredi, in ni obrnil oči od nje, ki je bila tako ljubeznivo-krasna v svoji žalosti in ponijnosti. Menih, kaj ve o tem ta cepec. . . Divje mu je zavrelo v srcu, ko je preden poklepnila in mu roko poljubila . . . , nesramnemu psovaču, ki jo je spravil na sramotni oder.

Ta hudojni, hladni, stari možjo svari pred sovražniki vere, to so luteranci; ona pa mu tako nebesko, tako pobožno odgovarja: Spominjala se bom tega, duhovni oče.

In vendar jo neki krivoverec ljubi nad vso mero, — srce bi si dal izrezati iz prsi, če bi ga zaželeta; — na mnogo ranah že krvavi v sledi nje. Pa ničesar ne ve o tem.

Dal je bobnarjem znamenje, naj zabobnajo v odhod; voto so zapeli bobni, in izprevod se je začel pomikati dalje.

Štefana, ki se je doslej kakor Kristova junakinja držala pokonci, je sedaj naslonila svojo glavo na podboj vrat in je tiso vase ihtela: "Proč je, proč — Štefka, zdaj si pa sama tu in zauščena."

III.

Dolgo je slonela Štefana ob podboju vežnih vrat in je prisluškovala korakom odhajajočih vojakov in peketanjem kopit stotnikovega konja. Že dolgo ni bilo nič več slišati, ona pa je še vedno nepremično slonela in zrla v smer, kjer je izginil žalostni izprevod. Kakor v sanjah je videla vse dobrote, ki jih ji je izkazal sveti duhovnik, ki so ga bili ravnokar kakor brezčastne odpeljali iz Štajra. Globoko žalostna misli na vse, kar se je zgodilo od njene prve izpovedi, ki jo je opravila pri patru Albertu, do te ure. Spominja se, kako jo je vodil na poti zveličanja, kako ji je tolkokrat in tolkokrat podelil Zveličarja, kako ji je s svojim zgledom izkušal vtrsniti v srci ljubezen do Jezusa, do križa, do trpljenja. . . Kako je z romanj stopal in molil pred njo, ko je zlato solnce vzhajalo izza gorja in so jih liki beli sneg pozdravljale gore iz Štajrske sem — to je bil svet, blagoslovjan dan! In kako je stal pred sodnikom, kakor nekdaj apostol Pavel pred visokim zborom.

In kako je smela zanj izpricavati; o, to je bila zanjo sreča in milost, — veselo je vse to pretrpela. . . In zopet se je spomnila na oni srečni Veliki teden, na oni dan, ki je bil največji in najsvetješi od vseh, kar jih je doživel. . . Ko je z Zveličarjem stopala po stopnicah v temni stolp, črna zračna svoljat je frotala okoli nje, kar so se odprla vrata, in sveti mož je sedel poleg postelje, potem ji je vzel iz rok Gospoda, in v čudnem jeziku je začel moliti na postelji umirajoči mož, prejel sveto popotnico in je umrl. . . in gospod Albert je rekel: Sedaj moram pokopati to ubogo truplo. Zdrsnila se je, v boji in hrepenujuji je pokalo srce. Proč so ga pognali . . . njenega očeta, dobrotnika . . .

same ženske smo, uboge sirote. Globoko je vzdihnila žena in je hotela še nekaj reči. Štefana se je obrnila proč od matere in je pohitela po stopnicah gori.

"Greš gori?" je skoraj nejvoljno vprašala mati.

"Ce ni v kuhinji ničesar opraviti, gori je dela dovolj," je rekla deklica, ki je takoj izginila v svojo sobo. Mati je neprizorno ponavljala: "Križ je, križ." Z jeznim glasom je zapnila čez prag otrokom, ki so se zunaj igrali: "Čakajte, čakajte, vam bom že pokazala, vi nemarneži, delat!"

Štefana je zgoraj v sobi iz cemprinove omare, v kateri je imela spravljeni svoje stvari, vzelu okvir s Hendelovim petelinom, da bi nadaljevala vezenje: "Da, gospod stotnik," je tiho rekla, "bili ste mož beseda, niste trpeli, da bi bili Štajerci posvali svetega moža, zato vam bom dovršila vaš pas, da si ga opašete, kadar pojdeste k cesarju."

Mati je, kar je le mogla nežno prijela s svojimi trdimi rokami Štefano za roko in je rekla:

"Ko je tvoj oče ležal bolan, sem mu rekla: "Luka meni bo počila srce, ker moraš bolan ležati. Tedaj je dvignil roko in je rekel: 'Tako ne smeš govoriti, tudi to prihaja od Boga!' Otrok, če ti je tudi danes hudo pri srcu, pomici, kaj je rekel tvoj oče: Tudi to prihaja od Boga! Tvoj oče je bil bogabrejč mož, nič manj kakor kak menih."

"Saj vem, da so bili dobri moj rajni oče," je nekako pomirjena odvrnila Štefana; nobene solze jej ni bilo več videti na očeh; branila se je materinega ljubkovanja in je rekla: "Je-li v kuhinji vse gotovo, naj li kaj pomagam? Ali v gostilniški sobi?"

"Ne, dete moje, nič ni opraviti, je že vse pomito, gostov tudi ni bilo več, — Je pač križ —"

Globoko je vzdihnila žena in je tožila: "Ubogi, ubogi duhovni oče! Nikogar, nikogar nimate, krivoverec vas je moral

braniti, o kako grenko je to!" je bila kanila solza. Ravno jo S trepalinji je kanila vroča je dovršila, ko je začula ropanje bobna, ki je prihajalo iz novo zeleno židano vezenino. Ustrašila se je, opazil bo. Napravil zvezdico čez! Potem jih bo osem. Nič ne stori. Ne bo jih štel, in če tudi! — Hitro je napravila zvezdico tja, kamor ko je dovršila delo. Na večer je

poklicala Krištofa in mu je izrocila skrbno v bel prti zavito vezenino, da jo nese v orožarno stotniku. Prijela je dečka za čopasto glavo, resno ga pogledala v oči in mu je rekla: "Reci mi, da se mu lepo zahvalim. Nikdar mu ne bom pozabil." Na skrivaj upala, da bo Henrik Hendel kar sam od sebe povедal dečku, kako je oddal gospoda Alberta in tudi to, je-li je povedal kanonikom vse, kar mu je naročila. Ni hotela, da bi ga naravnost vprašal, ker je vedela, da bi se to ne spodbabilo.

Hej, kako vesel je bil Krištof, da je smel stotniku nesti vezenino. Kakor srna je skakljal v velikih skokih proti orožarni. Štefana je skrbno zakljalca za njim: "Glej, da ti zavoj ne pade iz rok!"

V orožarni je bilo vse živo. Na dvorišču je stala tarča z jelenom v sredi, okoli in okoli so stali streliči in so streličali v



MERRymakers CAFE

4814 Superior Ave.

FRANK in MARIAN
SODNIKAR,
lastnika

Pri nas dobite vedno sveže

ZGANJE - PIVO - VINO - PRIGRIZEK

Se toplo priporočava

Zeliva vesele velikonočne praznike vsem
gostom in prijateljem

FRANK "TINO" IN AGNES MODIC, JR.

GOSTILNA

6025 St. Clair Ave. ENDICOTT 9691

PIVO - VINO - ZGANJE - PRIGRIZEK

ZELIVA VSEM SKUPAJ
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

SE TOPLO PRIPOROČAVA

Prav veselle velikonočne praznike želi vsem

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Ave. vhod iz 62. ceste

Dr. Zupnik vam nudi kompletno zobozdravniško postrežbo, pa nasi potrebujete malo zalihte, izdiranje ali kakšno drugo zobozdravniško delo.

Ne glede kje delate ali stanujete, vedno vam bo priljubo obiskati dr. Zupnika ob vsakem času, ki je prikladen za vas. Ni treba nobenega dogovora prej.



NAZNANILO IN ZAHVALA

Za lostnega in potrtega srca naznanimo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je za vedno zapustil naš nepozabni sopron in ljubljeni oče

Anton Zakrajšek

ki je za vedno zatisnil svoje trudne oči dne 19. marca 1943. Rojen je bil 19. maja 1887 v vasi Pozelo pri Velikih Laščah. K večnemu počitku smo ga položili po opravljeni zadužnici v cerkv sv. Vida na Kalvarijo pokopališče dne 22. marca 1943.

Naša iskrena zahvala velja Rev. Max Sodji za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebe obrede.

Tem potom se želimo zahvaliti tudi vsem, ki so v zadnji pozdrav pokojnemu okrasili kripto krasnimi venci in vsem, ki so darovali za srečo maše, ki se bodo brale za mirni pokoj duše po kojnega.

Prav iskrena hvala tudi vsem onim, ki so dali svoje automobile na razpolago ob priliki pogreba ter vsem, ki ste spremili dragega nam pokojnega na njegovi zadnji zemeljski poti.

Naša iskrena zahvala društvu Naprej zl. 3 SNPJ, posebno pa nosilcem krste, ki so svojega pokojnega društvenega brata spremili do groba.

Najlepša hvala pogrebnemu zavodu Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo, času največje žalosti v družini in za lepo urejen pogreb in izvrstno vodstvo istega.

Končno pa naj prejmejo našo prisrčno hvalo vsemi, ki so nam stali ob strani ter nam nudili svojo pomoč na en način ali drugi v teh žalostnih dnevih.

Ljubljeni sopron in oče! Končano je Tvoje zemeljsko trpljenje in odšel si tja, kjer ni več gorja in solza. Lahka naj Ti bo ameriška zemlja. Žalostni klečimo ob Tvojem grobu in posljemo prošnje k Vsemogučnemu, da se uresničijo besede . . . "Saj križ nam sveti govori, da vidimo se nad zvezdami." Počivaj v miru.

Žalujoči ostali:

ANA ZAKRAJŠEK, roj. Debeljak, sopronica Anna, por. Medic, hči

Tukaj zavuča tudi več drugih sorodnikov.

Cleveland, Ohio, 23. aprila, 1943.

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY COMPANY'S Fashion Basement



"Tops" for Junior Miss!

Nove spomladanske

Obleke

4.99

Prijetni novi stili . . . ki bodo ugajali vsakemu dekle! In ker bo odslej pomlad . . . zakaj si ne bi vašo obleko že danes nabavili? Naša zaloge je popolna z oblekami, ki vam bodo všeč—obleke, ki bodo dobro prisotale, ker so nalaček ukrojene za vaš stas. Izdelane so tako, da boste zaledala prav vitka, mere 9 do 15—toda vam ni treba biti 15, da jih lahko nosite.

JUNIORS JE MERA—NE STAROST!

The May Co. Basement